

UITSpraak

SGIM 2017-002 B III

Van

De Geschilleninstantie Mondzorg ex artikel 3 Reglement Geschilleninstantie Mondzorg d.d. 1 januari 2017, hierna te noemen het 'Reglement', van Stichting Geschilleninstantie Mondzorg.

Inzake

De geschilprocedure van

A, wonende te B, hierna te noemen 'klager', tegen

zorgaanbieder C, destijds werkzaam in praktijk D, bijgestaan door haar raadsman de heer E, hierna te noemen 'verweerster'.

Verweerster is via de klachtenregeling van de [beroepsorganisatie] aangesloten bij Stichting Geschilleninstantie Mondzorg.

Verloop van de procedure

1. Op 19 april 2017 ontving de Geschilleninstantie Mondzorg het door klager ingevulde geschilformulier met bijlagen.
2. De Geschilleninstantie Mondzorg berichtte partijen bij brief d.d. 1 mei 2017 dat de voorzitter heeft besloten om het geschil in behandeling te nemen, waarbij het geschil wordt gesplitst in drie zaken die elk afzonderlijk worden behandeld, te weten een zaak tegen verweerder, een zaak tegen F als eigenaar van zorgaanbieder C en een zaak tegen tandarts G, die ook werkzaam was in de praktijk D. Tevens is besloten dat klager voor de behandeling van deze drie zaken eenmaal het griffiegeld verschuldigd is
3. Het door klager verschuldigde griffiegeld heeft de Geschilleninstantie Mondzorg op 26 april 2017 ontvangen.
4. Verweerster heeft op 28 juni 2017 het verweerschrift ingediend.
5. Partijen zijn bij brief d.d. 7 september 2017 uitgenodigd voor een hoorzitting op 13 oktober 2017.
6. De hoorzitting heeft op 13 oktober 2017 plaatsgevonden te Naarden. Partijen zijn ter zitting verschenen. Verweerster werd vergezeld door haar raadsman.

Het geschil

Het geschil betreft, zakelijk weergegeven, het verwijt dat verweerder behandelingen naar aanleiding van tandklachten niet goed heeft uitgevoerd. Klager vordert de kosten van de herstelbehandelingen die reeds door de nieuwe tandarts zijn uitgevoerd.

Ter toelichting voert klager aan dat hij, zijn echtgenote en hun minderjarige dochter ontevreden waren over de steeds wisselende tandartsen die hen na het vertrek van tandarts H behandelden.

Medio 2016 zijn klager en zijn gezin overgestapt van praktijk D naar een andere tandartspraktijk. Klager is niet tevreden over de behandelingen die door de tandartsen in praktijk D zijn uitgevoerd.

Volgens de klager is bij praktijk D onvoldoende aandacht besteed respectievelijk onvoldoende aangegeven aan de noodzaak van orthodontische behandeling van zijn dochter. Sterker nog, toen zij orthodontie ter sprake brachten was het antwoord van verweerster “vindt u het nodig?” Als dit tijdig was doorgegeven dan had hij een aanvullende verzekering voor orthodontie kunnen afsluiten. Deze verzekering moet een jaar lopen alvorens de behandeling kan worden gestart. Zijn dochter blijkt een kruisbeet/overbeet te hebben waarbij de behandeling feitelijk vóór de groeispuurt had moeten plaatsvinden. Nu zijn zij geconfronteerd met een behandelplan dat ruim twee jaar gaat duren. Klager voert aan dat zij met een spoedafpraak binnen twee dagen bij de orthodontist terecht konden. Normaal gesproken is er een wachttijd van minimaal zes maanden. Het beugeltraject is op 1 september 2016 gestart.

Klager stelt praktijk D aansprakelijk voor de financiële schade die is ontstaan door nalatigheid bij het verwijzen naar een orthodontist.

Het verweer

Verweerster voert, zakelijk weergegeven, het navolgende verweer.

Verweerster heeft de dochter van klager slechts één keer gezien, op 10 juni 2015. In de patiëntenkaart is dit zichtbaar aan de hand van het behandelaarsnummer, nummer 19, waaronder verweerster genoemd staat. Zij heeft toen een OPT (kaakoverzicht-röntgenfoto) gemaakt om, zo legt verweerster ter zitting uit, de aanleg van alle gebitselementen te beoordelen en eventueel direct te verwijzen voor orthodontie of te bepalen dat een andere behandeling geïndiceerd zou zijn. De wisselfase was toen nog niet afgerond; de beide hoektanden evenals de boven premolaren, behalve de 14, moesten nog wisselen. Verweerster was van mening dat het einde van de wisselfase moest worden afgewacht en heeft in het dossier genoteerd ‘t.z.t. verwijzing consult ortho’, teneinde hier bij een volgend consult opnieuw naar te kijken. Verweerster ontkent ten stelligste te hebben gezegd “vindt u het nodig?”, nadat klager orthodontie ter sprake zouden hebben gebracht. Ter zake het verwijt dat de start van de orthodontische behandeling feitelijk vóór de groeispuurt van de dochter van klager had moeten beginnen stelt verweerster dat deze bij meisjes doorgaans ligt tussen de leeftijd van 9 en 10 jaar. De dochter van klager was bijna 12 jaar toen zij op 10 juni 2015 bij verweerster op consult kwam. Ook de collega van verweerster heeft de dochter bij de volgende periodieke controle op 9 december 2015 niet voor een orthodontische behandeling verwezen. Verweerster heeft overigens geen documentatie ontvangen waaruit blijkt dat het beugeltraject op 1 september 2016 werd gestart. Ook blijkt dit niet uit de patiëntenkaart van de nieuwe tandarts.

Verweerster stelt zich op het standpunt dat zij aan de dochter van klager goede zorg heeft verleend en wijst er op dat in de loop der tijd nog diverse andere tandartsen bij de tandheelkundige behandeling van de familie betrokken zijn geweest. Voor wat betreft de schadevordering stelt verweerster dat een causaal verband tussen deze vordering en haar behandeling ontbreekt. Ook is aan haar de mogelijkheid ontnomen om zelf de bedoelde defecten te zien en eventuele reparatiewerkzaamheden te verrichten, nu klager zich niet tijdig met zijn klacht tot verweerster heeft gericht.

De beoordeling

Bevoegdheid Geschilleninstantie Mondzorg

De Geschilleninstantie Mondzorg is op grond van artikel 3 Reglement bevoegd om uitspraak te doen over een geschil dat is ingediend tegen een zorgaanbieder die bij de Geschilleninstantie Mondzorg is aangesloten. Zorgaanbieders die aangesloten zijn bij de klachtenregeling van de ANT, KNMT, NVM of ONT zijn tevens aangesloten bij Stichting Geschilleninstantie Mondzorg en vallen derhalve onder de werkingssfeer van het Reglement (artikel 2 Reglement).

De Geschilleninstantie Mondzorg stelt vast dat verweerster aangesloten is bij de klachtenregeling van [beroepsorganisatie]. Dit houdt in dat verweerster via deze klachtenregeling is aangesloten bij de Geschilleninstantie Mondzorg. De Geschilleninstantie Mondzorg acht zich dan ook bevoegd om met inachtneming van het bepaalde in het Reglement uitspraak te doen over het geschil.

Ontvankelijkheid

De Geschillencommissie Mondzorg overweegt dat het geschil betrekking heeft op ongenoegen als bedoeld in artikel 1 van het Reglement. Klager heeft dit ongenoegen als klacht eerst voorgelegd aan (de praktijk van) verweerster en ondanks tussenkomst van de klachtenfunctionaris van de [beroepsorganisatie] zijn partijen niet tot een oplossing gekomen. Het griffiegeld is binnen de daarvoor gestelde termijn door klager voldaan. Verweerder stelt dat het opknippen van onderhavig geschil in drie zittingen de procesorde niet ten goede komt. Ook was haar, nu er slechts één geschilformulier is ingediend door klager, onvoldoende bekend wat het geschil precies behelst en wat haar wordt verweten. Zij verzoekt het geschil niet ontvankelijk te verklaren. De Geschilleninstantie Mondzorg is van mening dat, nu op het geschilformulier ook de verschillende behandelaren waaronder verweerster zijn genoemd, voldoende is aangetoond dat behalve de praktijk het beschreven geschil ook deze behandelaren betreft. Verweerder heeft niet aangetoond dat een separate behandeling in haar nadeel is. De Geschilleninstantie Mondzorg verklaart het geschil derhalve ontvankelijk.

Inhoudelijke beoordeling

Vast staat dat verweerster de dochter van klager, niet voor orthodontische behandeling heeft verwezen. Zij achtte dit nog niet geïndiceerd, nu dochter van klager nog in de wisselfase bevond. Partijen verschillen van mening over de wijze waarop over orthodontische behandeling werd gesproken. Klager stelt dat verweerder op het ter sprake brengen van het onderwerp orthodontie heeft gereageerd met de woorden “vindt u dit nodig?”, terwijl verweerster meent dat zij de in het bijzijn van beide ouders vervaardigde OPT in het kader van het onderwerp ‘orthodontie’ heeft besproken. Nu geen van beide partijen hun stellingen kunnen staven met bewijsmateriaal, kan de Geschilleninstantie Mondzorg niet vaststellen op welke wijze het onderwerp ‘orthodontie’ werd besproken. Vast staat de wisselfase van dochter van klager nog niet voltooid was. Noch uit de zitting, noch uit het dossier is gebleken dat dochter van klager met spoed orthodontische behandeling behoefde. Niet vastgesteld kan worden dat verweerster tekort is geschoten in haar professionele handelen. De Geschilleninstantie Mondzorg wijst ook dit geschilonderdeel evenals het verzoek om schadevergoeding af.

Uitspraak

De Geschilleninstantie Mondzorg oordeelt dat:

- het geschil ongegrond is;
- het verzoek tot het toekennen van een schadevergoeding wordt afgewezen.

Aldus uitgebracht door:

Geschilleninstantie Mondzorg
13 oktober 2017